

16. Oct. 1843

FAKTA

Dato:

16. Oct. 1843

Sidetal:

Dagbog B, side 64-65

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 200

TRANSSKRIFTION

16 October

Moder fortalte mig et Træk af en Pige, som hedder Hanne¹ og har i 11 Aar tjent os. Hun kom bort fra os ved Faders Død, da Moder hævdede sin Huusholdning. Hun tjener nu en Fru Würtzen², der i Sommer har ligget paa Landet ude ved Valby. En Dag havde hun et Erinde til den noksom bekendte Lars Mathiesen,³ hvis smukke Pleiedatter, Hanne Engel, er forlovet med min Broder Sigvard.⁴ Da hun havde røgtet sit Ærinde blev hun staaende noget i Køkkenet, forlegen, som hun vilde sige noget; endelig spurgte •65• hun, om ikke der i Huset var en Jomfru, som var forlovet med Lieutenant Lundbye? – jo – (Pause) [overstreget: er det en god Pige] kan jeg |ikke| fa den Jomfru at see? – Noget forundrede svarede Pigerne: at hun var ikke hjemme – (atter Pause) – [overstreget: er det en god Pige?] – – høilig forundrede svarede de: vi have tjent her i mange Aar og altid fundet, at der var en rar Pige. – Ja, de Lundbyer har jeg saa godt kjendt; Sigvard har jeg kjendt fra han var en lille Dreng, og jeg vilde saa gjerne, at han skulde faae en rar Kone. – Tjenestepigerne gjentog deres Forsikkring, at Jomfruen havde altid viist sig god og mild. – Nu, saa Gud velsigne dem! – Dermed gik hun. Det er et Træk, jeg finder værdt at mindes. Sigvardt! den Taare, der blikede i den aldrende, halvblinde Hannes Øie, da hun bad: Gud velsigne Dig og Din Hanne – tænker Du paa den. –

¹ Hanne Schrøder (f. ca. 1812) var tjenestepige hos familien Lundbye ca. 1830-1841.

² Anna von Würtzen, f. Schmidt (ca. 1773-1849), enke efter oberst Carl Gottfried von Würtzen (1752-1817).

³ Lars Mathiesen (1769-1852) drev et kendt traktørsted på Frederiksberg.

⁴ Forlovelsen mellem Sigvard Lundbye (1820-1864) og Hanne Engel (f. ca. 1827) er omtalt i dagbogen, 24. december 1842.

af „Enten - eller“ ^{1.} lærte ham et Par Qvin idag.
Lern en Elefant tager en Ting paa sin Sædel,
saaledes tog j̄ ham paa mine Qvinde, saa lang han
saw, og kastede ham bagover. Skjint han blev sidde,
trov j̄ dog han kunde en tilsvarende Fornemmelser
i hele Legemet. —

2.
Der er forskjellig Anter af grindelig Nødme. Der er den
grove Nødsteens Nødme. Det er den Romanskrievens
altid have nok af, naar de lade deres Keltindere ad-
me ikke mind ikke. Der er den fine Nødme; det er
Vandens Morgenrøde. Mas en ung Pige er den ubetale-
lig. Den flygtige Nødme, der følger en lykkelig Idee, er
skjøn hos Manden, skjønnere hos Unglingen, yndig
hos Qvinden. Det er Syrets Glimt, Vandens Normus.

16 October

Moder fortalte mig et Trok af en Pige, som
hedder Klauue og har i 11 Aars Tid os. Klau
kom bort fra os ved Faders Død, da Moder blev
ved sin Klauueholdning. Klau tjener nu en Fru
Wintgen, der i Sommer har ligget paa Landet
ude ved Valtj. En Dag havde hun et Erinde til
den noksom bekjendte Lars Mathiesen, hvis
søninde Pleis datter, Klauue Engel, er forlovet med
min Broder Sigvard. Da hun kunde se
sit Erinde blev hun staaende meget i Hjilkenet,
forlegen, som hun vilde sig meget; endelig spurgte

65
 hvin, om ikke deri: Klaset var en femfri, som var
 forloost med Lieutenant Lundsby? - jo - (Paus.)
 endeligen god Pige kan jeg ^{ikke} faa den femfri at
 see? - Noget foruendrede svarede Pigerne: at hvin
 var ikke hjemme - (etter Paus.) - er det en god Pige?
 - - Hvilig foruendrede svarede de: vi have tjent
 her i mange Aar og altid fundit, at det var en
 rar Pige. - ja, de Lundsbyer har jeg saa godt
 kjendt; Siquardt har jeg kjendt fra han var en
 lille Dreng, og jeg vilde saa gjerne, at han skulde
 faae en rar kone. - Tjenestpigerne gjentog deres
 Forsikkring, at femfriuen haade altid vist sig
 god og mild. - Nu, saa Gud velsigne dem! - Der
 med gik hvin. Det er et Træk, jeg finder værdt at
 mindes. Siquardt! den Taare, der blinkede i den
 aldrunde, halublinde Klammes Pime, da hvin bad:
 Gud velsigne Dig og Din Klamme - tænker Du paa
 dem.

Liasbekyndring 17 Oct 1843.

i ra alle Kaater strommer Bekyendinger ind paa
 sin Familie - vel! - og of alle Slags - vel! - og
 saadanne Liasbekyendinger, siger man jo, skal
 hvin have Betydning for os, idt de overvinder - vel!
 Det forstaaer jeg - det er ikke Maleren, ikke Louisen, ikke
 Broderen, ikke Nerven, men Johan Thomas Lundsby.
 Der siger: ja galere - ja hedre!